

De grote dag

9 oktober 2025 Door [Janneke Bosman](#)

Janneke Bosman is personal coach in geaardheid en coming-out, daarnaast begeleidt zij in thema's zoals carrière en burn-out, liefde & relatie, en eetproblematiek. Zij schreef eerder het boek [Van Boulimia naar Coming-Out](#). Meer informatie: www.jannekebosman.nl

Janneke deelt met ons het wel en wee van haar

roze gezin. Samen met haar vriendin en hun twee kinderen maakt ze van alles mee, ook op het gebied van gay.

Hoe werkt dat nu, zo'n roze gezin? Da's inmiddels toch eigenlijk gewoon hetzelfde als ieder ander gezin? Want tegenwoordig is een 'normaal' gezin eerder uitzondering dan regel, met alle vormen van ouderschap en samenwonen die we nu kennen. Natuurlijk is een roze gezin ook helemaal hetzelfde! En ergens juist ook weer helemaal niet. Want als je erin duikt, dan zie je tal van situaties die toch nét even helemaal anders zijn...

Ja, stiekem wacht ik er iedere dag op. Zou het ooit gebeuren?

Het lijkt me geweldig, een bruiloft van twee vrouwen. Natuurlijk niet zomaar twee vrouwen, nee, ik samen met mijn geweldige, lieve, mooie en sexy vriendin.

Ik heb het haar al heel vaak gevraagd. 'Schatje, wil je later met me trouwen?'

'Misschien', antwoordt ze dan. 'Maar je hoeft niet bang te zijn hoor lieverd, zonder te trouwen blijven we ook samen.'

Dat wéét ik natuurlijk ook wel. Maar trouwen lijkt me zo romantisch. Onze dag, met twee kleine muppies die ieder een ring brengen. Tenzij ze ermee wegrennen natuurlijk en wij ze moeten vangen. Die kans is nogal groot.

Dat is nog zoiets, de ring. Volgens mij kan ik bij mijn vriendin niet aankomen met een simpel ringetje. Ze is een luxepaardje, als je begrijpt wat ik bedoel. Dus ik moet nog even doorsparen. Tenzij zij mij vraagt natuurlijk.

En een ring, dat is eigenlijk niet echt iets voor mij, altijd een ring om m'n vinger. Kan dat tegenwoordig ook anders? Vast wel. Bijvoorbeeld een trouwarmband of een trouwketting. Nee, een ketting vind ik ook niets. Doe dan maar een trouwarmband. Oké schatje, dan weet je dat vast. Zou die dan ook links gedragen moeten worden?

Soms ben ik al aan het bedenken hoe ik het aanzoek vorm zal geven, als ik dan toch degene ben die de eerste stap zet. Ik denk dan aan een mooie serenade, waar ze me vast en zeker heel dankbaar voor zal zijn. Dat lijkt me wel wat. Misschien moet ik maar vast gaan oefenen. Iemand nog een idee voor een mooi lied? Maar waarschijnlijk ben ik dan vooral degene die plezier beleeft aan het aanzoek. Ik heb eigenlijk een beter idee. Ik doe het samen met onze twee kids. Dan kan ze toch geen nee meer zeggen, als zij er bij zijn. Geniaal.

Wat trek ik aan? (Lees ook: [Mijn pakkie an](#)). Wordt dat een elegant pak of een supermooie jurk? Eigenlijk weet ik allang wat het gaat worden, maar dat bewaar ik voor de grote dag. Mocht die er ooit gaan komen.

Zoveel plannen. De hapjes heb ik uiteraard ook al uitgedacht. Vegan en natuurlijk een chocoladefontijn. Liefst met pure chocola. Liefst waar ik in kan zwemmen. Volgens mij had ik dat ooit al eens geschreven. Ja, waar het hoofd (en de buik) van vol zit, loopt de mond van over.

Ik heb ook al een favoriete locatie, alleen zal mijn vriendin daar niet mee akkoord gaan, dus dat is nog een puntje wat uitgewerkt moet worden.

Uiteraard wil ik het liefst naar Bali, in Indonesië, het land waar mijn roots liggen. Lekker warm en op een mooi, romantisch strand, zonder plastic en zonder te veel toeristen natuurlijk. Ik weet niet of dat tegenwoordig nog bestaat. Maar dat zullen we helaas niet kunnen gaan doen, omdat gay zijn daar niet bepaald getolereerd wordt.

Ook doe ik het liefst een mooie openingsdans met haar. Maar ook daar ga ik haar niet in meekrijgen helaas. Die doen we dan wel samen thuis. Het nummer is ook al uitgezocht. Mijn vriendin en ik hebben door de jaren heen heel vaak een middenweg moeten vinden, dat begrijp je wel.

Een tijd terug ging ik naar de bruiloft van een vriend van me. Ik had hem zelf nog, vele jaren geleden, in de kroeg aan zijn huidige man voorgesteld; nu zijn ze dus getrouwd. Zij hadden een prachtig feest. Een mooie openingsdans, geniaal trouwens, op een nummer van Rihanna, en een mooie groep familie en vrienden om hen heen. Dat voelde als een warm, fijn en knus feest. Zoiets zou ik ook wel willen.

Ik ben er klaar voor. Maar van de andere kant is het ook wel leuk als onze kleintjes al wat ouder zijn, dan kunnen ze het echt meemaken. Of toch beter nu al? Want tsja, je weet nooit wat de volgende dag gaat brengen.

Dus - voel je hem al een beetje aankomen? – daar gaan we:

Schatje, wil je met me...

Neeeeeeeeeeeeeeeeee, laten we dat niet doen via deze weg. Ik wacht nog maar even op haar romantische aanzoek.

